

Arrest

nr. 114 688 van 28 november 2013
in de zaken RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 8 juli 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 juni 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesmemories.

Gelet op de beschikkingen van 1 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. ALENKIN en van advocaat B. HEIRMAN die loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Eerste verzoeker kwam op 13 december 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. Tweede verzoekster kwam op 11 januari 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 17 januari 2011 een asielaanvraag in.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 6 mei 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na

beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van 6 september 2011 met nr. 66 264.

1.4. Op 1 december 2011 dienden verzoekers een tweede asielaanvraag in.

1.5. Op 15 februari 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) beslissingen tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). De annulatieberoepen tegen deze beslissingen werden door de Raad verworpen in bij arresten van 24 augustus 2012 met nrs. 86 206 en 86 207.

1.6. Verzoekers dienden op 29 mei 2013 een derde asielaanvraag in.

1.7. Op 6 juni 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris beslissingen tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater). Verzoekers werden hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen waarvan de motieven luiden als volgt:

- ten aanzien van eerste verzoeker:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten

(...)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 29.05.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 13.12.2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 06.05.2011 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 08.09.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat op 01.12.2011 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 15.02.2012 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 29.05.2013 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een document van de consul van Turkije dd. 06.05.2013 voorlegt waarin verklaart wordt dat betrokkene actief zou geweest zijn voor de Tsjetsjeense Gemeenschap in Turkije. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de Turkse consul M.(...) U.(...) na telefonisch contact met betrokkene verklaard zou hebben dat hij deze informatie in een brief ging zetten en naar hem ging opsturen. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een Fedex- enveloppe dd. 06.05.2013 voorlegt waarmee bovenstaande brief werd opgestuurd naar de schoonzus van betrokkene in België. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar 'I.(...) T.(...)' gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de consul op 22.05.2013 gedood werd door de Kadyrov in Turkije omdat hij samen met de consul gewerkt zou hebben tegen de oorlog in Tsjetsjenië. Overwegende dat betrokkene verklaart dat deze informatie op het internet te vinden zou zijn. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij zijn familie in Tsjetsjenië niet zou durven contacteren omdat de telefoon en het internet afgetapt zou worden. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de FSB zijn familie gecontroleerd zou hebben nadat hij al grappend over het internet gezegd had tegen zijn zus dat hij thuis was. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn vrouw nog contact zou hebben met haar familie. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via contact met zijn zus te Baku vernomen zou hebben dat de oudste broer en de zus van betrokkene geconvoceerd geweest zou zijn door de politie van Shali en dat de politie zou hebben willen weten waar hij was (of hij in de bergen de strijd zou verderzetten met de rebellen). Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk

als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de situatie in Tsjetsjenië erg gewelddadig zou zijn. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de zus van zijn vrouw, samen met haar Tsjetsjeense man, de Belgische nationaliteit zou hebben verworven in België . Overwegende dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tót feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.
De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

- ten aanzien van tweede verzoekster:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tót het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten

(...)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 29.05.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 17.01.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 06.05.2011 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 08.09.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat op 01.12.2011 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 15.02.2012 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 29.05.2013 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze geen nieuwe documenten, noch nieuwe elementen zou kunnen toevoegen aan haar asielrelaas. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze zich opnieuw zou baseren op haar verklaringen tijdens haar eerste en tweede asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verwijst naar de documenten die haar echtgenoot in het kader van zijn derde asielaanvraag heeft neergelegd. Overwegende dat de derde asielaanvraag van haar echtgenoot op 06.06.2013 door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering in overwegingname' .Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar echtgenoot nog steeds in gevaar zou zijn in haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar echtgenoot naar hier gekomen zou zijn omwille van politieke redenen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar man zich openlijk verzet zou hebben tegen de Tsjetsjeense machthebbers, dat hij in Turkije propaganda gevoerd zou hebben tegen de oorlog in Tsjetsjenië en het huidige Tsjetsjeense regime en dat hij werkte voor een humanitaire Tsjetsjeense organisatie. Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar echtgenoot en er voor deze laatste een beslissing tót weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen.Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze nog regelmatig contact zou hebben met haar ouders en haar broers die in Tsjetsjenië wonen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze van haar familie vernomen zou hebben dat haar schoonzus vijf à zes maanden geconvoceerd werd door een federale instantie. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze denkt dat ze haar schoonzus geconvoceerd zouden hebben om de verblijfplaats van haar echtgenoot te weten te komen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze vernomen zou hebben via haar familie dat haar schoonbroer op de weg werd aangevallen en geslagen; Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze denkt dat dit gebeurd zou zijn ten einde informatie te verkrijgen over haar echtgenoot. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar zus en haar echtgenoot de Belgische nationaliteit verkregen zouden hebben omwille van politieke redenen. Overwegende dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar twee meisjes een spierziekte zouden hebben. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procédure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige

asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tót feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Op 5 oktober 2013 maakte de raadsman van verzoekers per aangetekend schrijven een “Nota - toevoeging van bijkomende documenten” over aan de Raad in het kader van het beroep tot nietigverklaring dat voor eerste verzoeker werd ingediend.

2.2. Ter terechtzitting wijst de Raad de raadsman van verzoekers op het feit dat het artikel 39/76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), waarop hij zich bij het indienen van deze nota baseert, enkel van toepassing is op beroepen in volle rechtsmacht. In het kader van een annulatieprocedure bestaat er geen mogelijkheid om door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis te brengen van de Raad. De raadsman van de verwerende partij treedt de Raad op dit punt bij.

2.3. Aangezien hiervoor noch in de vreemdelingenwet, noch in het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een wettelijke grondslag kan worden aangetroffen, kan het aangetekend schrijven van 5 oktober 2013 niet als een processtuk in aanmerking worden genomen en wordt het als zodanig uit de debatten geweerd (cf. RvS 24 oktober 2011, nr. 215.963).

2.4. Het al dan niet samenvoegen van twee zaken behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad (RvS 26 mei 2009, nr. 193.526). Aangezien de bestreden beslissingen betrekking hebben op eerste verzoeker (rolnr. RvV 131 878) en zijn echtgenote (rolnr. RvV 131 883) en zij beiden in het kader van hun synthesesmemories identieke middelen aanvoeren, komt het met het oog op een goede rechtsbedeling passend voor beide zaken te voegen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(...)

Indien de verzoekende partij een synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

(...)”

3.2. In hun synthesesmemories voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht. Verzoekers formuleren hun grieven als volgt:

“Verzoek(st)er merkt vooreerst dat de tegenpartij in de nota met opmerkingen van dd. 24 juli 2013 geen rekening houdt met nieuwe stukken opgestuurd samen met het inleidende verzoekschrift. Het is moeilijk te begrijpen. De stukken 3 tot 9 opgestuurd samen met het inleidende verzoekschrift van de verzoekende partij dd. 8 juli 2013 bespreken echter de gebeurtenissen die zeer relevant en belangrijk zijn voor de procédure: de ontvoering van Alla Geifinan, de moord op ere consul van de republiek Itchkeria in Turkije Medet ŪnlŪ en andere bekende Tsjetsjeense strijders en dissidenten zoals Umar Israilov, Zaurbek Amriyev, Rustam Altemirov, Berg-Khazh Musayev en anderen.

Het gaat over een systematische vervolging van vluchtnemende Tsjetsjeniërs door de huidige Tsjetsjeense president Ramzan Kadyrov en Russischë inlichtingendienst FSB. Het gaat over een jacht die zeer goed georganiseerd is.

De nota met opmerkingen van de tegenpartij dd. 24 juli 2013 is echter meer of minder een standaardredenering. De tegenpartij houdt geen rekening met concrete (nieuwe) elementen neergelegd door verzoeker. Het gaat tevens over een standaardmotivering zoals in de bestreden beslissing van de DVZ dd. 6 juni 2013.

Verzoek(st)er stelt dat hij nieuwe elementen heeft aangebracht en tevens wat betreft feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure.

Verzoeker is tevens niet akkoord dat er (wat hem betreft) geen aanwijzingen bestaan van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De moord op ere-consul van de Republiek Itchkeria in Turkije (22 mei 2013) en vele andere moorden vermeld in de stukken 3 töt 9 bij het gedinginleidende verzoekschrift dd. 8 juli 2013 zijn de feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielaanvraag van de verzoekende partij.

Verzoek(st)er verwijst daarvoor naar het administratief dossier i.h.b. naar de brief van ere-consul van de Republiek Itchkeria in Turkije dd. 6 mei 2013 en stukken van 3 töt 9 gevoegd bij het inleidende verzoekschrift dd. 8 juli 2013.

Nog een keer op te merken dat het helemaal niet over "een consul van Turkije"(???) gaat zoals ten onrechte staat vermeld in de bestreden beslissing dd. 6 juni 2013.

Verwerende partij doet geen moeite om deze nieuwe elementen te overwegen. Deze zijn zelfs niet vermeld in de boven geciteerde nota dd. 24 juli 2013.

Verwerende partij citeert de beslissing van het CGVS dd. 6 mei 2011 (p. 6 van de nota met opmerkingen dd. 24 juli 2013), maar dat is geen voldoende grond om nieuwe elementen neergelegd in het kader van deze procedure te negeren.

Het gaat in casu wel over ernstige aanwijzingen van de gegronde vrees voor vervolging.

Verzoek(st)er(s' man) brengt in casu wel een begin van bewijs (stukken 3 töt 9 bij het inleidende verzoekschrift dd. 8 juli 2013 en brief van de ere-consul dd. 6 mei 2013) dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst/Turkije zou worden blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling strijdig met artikel 2 of 3 EVRM.

Verzoek(st)er meent dat de "prima facie onderzoek" uitgevoerd door de tegenpartij (pagina 6 van de nota) niet of minstens niet correct is uitgevoerd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier én op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Wij kunnen constateren dat het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht in casu geschonden zijn.

Verzoekers nieuwe elementen werden niet aandachtig bestudeerd door de verwerende partij.

Verzoek(st)er(s' man) had/heeft immerz politieke problemen in Tsjetsjenië omwille van zijn betrokkenheid bij onderzoek van ontvoering van het Russische meisje Alla Geifman (zie stukken in bijlage).

Verzoek(st)er(s' man) had/heeft tevens politieke problemen in Turkije waar hij vluchtte. Er was immers in de laatste jaren een jacht georganiseerd op Tsjetsjeniërs ("vijanden van het regime van Kadyrov") die politiek actief waren in Tsjetsjenië. Deze werd georganiseerd door de huidige président van Tsjetsjenië Ramzan Kadyrov eventueel in samenwerking met Russische veiligheidsdienst FSB.

Vele Tsjetsjeniërs werden laatste jaren vermoord in Turkije omwille van hun politieke tegenstand aan het regime van Kadyrov: Zaurbek Amriyev, Rustam Altemirov, Berg-Khazh Musayev, Gadzhi Edilsultanov, Islam Dzhabrailov en zeer onlangs zelfs de ere-consul van de Republiek Itchkeria Medet Ünlii e.a. Verwerende partij had tevens flagrante fouten gemaakt zoals bv. de vermoorde Medet Ünlii als een "consul van Turkije" had genoemd. Deze functie bestaat helemaal niet in Turkije. Het betekent echter dat de verwerende partij de laatste asielaanvraag van verzoeker en zijn vrouw niet aandachtig onderzocht.

De verwerende partij had tevens helemaal geen korte opzoeken gedaan i.v.m. het moord op Medet Ünlii. Er zijn toch zeer talrijke (tientallen) internetartikelen die zeer uitgebreide informatie gaven over de moord. Verzoeker(s) legt(gen) zeker nieuwe elementen voor die het onderzoek van zijn laatste asielaanvraag door het CGVS dienen te rechtvaardigen.

Verzoeker(s) legt(gen) tevens nog 7 andere nieuwe elementen voor die zijn problemen in Turkije en zijn vrees voor vervolging in geval van zijn terugkeer naar Tsjetsjenië duidelijk bewijzen.

Het is evident dat een nieuw onderzoek van zijn dossier door de diensten van het CGVS onontbeerlijk is.

De ere-consul van de Republiek Itchkeria in Turkije die op 22 mei 2013 om politieke redenen werd vermoordkende verzoek(st)er(s' man) persoonlijk en wist over zijn problemen. Hij bevestigde de problemen van verzoeker in een officiële brief (zie administratief dossier).

Deze brief is objectief en helemaal niet gesolliciteerd zoals de tegenpartij stelt.

De andere stukken in bijlage geven zeer uitgebreide informatie ter staving van deze en vorige asielaanvragen van verzoeker (stukken 3-9 in bijlage).

Gelet het hiervoor vermelde zou het terugsturen van verzoekers naar hun land van herkomst, een schending uitmaken van artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, m.n. schending van

het recht op leven en verbod van foltering.

Het gaat in casu over een samenhang van verschillende omstandigheden die samen de terugkeer van Verzoeker(s) (en zijn gezin) naar het land van herkomst of Turkije duidelijk verhinderen.

De situatie in Turkije is immers zeer gevaarlijk voor de Tsjetsjeense vluchtelingen.

Verzoek(st)er(s' man) vreest dat hij ook vermoord kan worden door de mensen van Ramzan.Kadyrov.

Hij weigerde immers reeds vroeger zijn samenwerking te geven aan deze mensen (zie zijn vorige asielaanvragen),.

Tsjetsjenië waarvan verzoeker en zijn vrouw afkomstig zijn was onlangs een oorloggebied.

Met het hiervoor vermelde heeft de verwerende partij geen rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoekers kunnen moeilijk terugkeren naar het land van herkomst waar hij vroeger werd gezocht.

Wat betreft de bestreden beslissing dd. 6 juni 2013, betekend aan verzoekers op 6 juni 2013 gaat het over een "standaardmotivering" zonder concreet onderzoek van de feiten en omstandigheden van deze zaak.

De tegenpartij houdt onterecht geen rekening met nieuwe elementen aangebracht deze keer door verzoeker.

Het weze derhalve ook duidelijk dat verzoekers terugkeer naar het land van herkomst of naar Turkije waar verzoeker politieke problemen heeft/had een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit zodoende schendt de bestreden beslissing dat werd aangeleverd aan verzoekers artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 EVRM.

Verzoek(st)er houdt zich het recht voor om met toepassing van artikel 39/76, al. 3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot op de datum van de zitting voor uw Raad bijkomende stukken neer te leggen."

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

3.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partij immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon de verzoekende partijen zich steunen op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit het middel blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissingen liggen kennen doch betwisten dat deze motieven de bestreden beslissingen kunnen dragen. De verzoekende partijen voeren met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (cf. RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

3.5. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.6. De bestreden beslissingen vinden hun juridische grondslag in het (oude) artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

(Oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkte zich in het kader van (oude) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.7. In de eerste plaats merkt de Raad op dat verzoekers niet aantonen dat zij de documenten die als bijlage werden gevoegd bij het initieel verzoekschrift dat voor eerste verzoeker werd ingediend (Verzoekschrift eerste verzoeker, bijlagen 1-8) eveneens als “*nieuwe gegevens*” hadden aangebracht in het kader van hun derde asielaanvraag. Verzoekers kunnen de gemachtigde van de staatssecretaris onmogelijk een onzorgvuldigheid of een motiveringsgebrek aanwrijven op basis van elementen die niet aan het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris werden voorgelegd. Hoewel verzoekers in hun synthesememories benadrukken dat deze stukken hun asielaanvragen staven en dat deze 7 andere nieuwe elementen hun problemen in Turkije en hun vrees voor vervolging in Tsjetsjenië bewijzen, kunnen deze stukken niet als “*nieuwe gegevens*” worden beschouwd in de zin van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. In die zin hoeft het geen verbazing te wekken dat de verwerende partij deze stukken niet bespreekt in haar nota met opmerkingen. De Raad kan evenmin acht slaan op deze gegevens, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie

van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2 982 (c)).

3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker in het kader van zijn derde asielaanvraag een document van de “consul van Turkije” van 6 mei 2013 en een enveloppe van Fedex van diezelfde datum opgestuurd door de consul zelf naar eerste verzoekers schoonzus in België neerlegde. Eerste verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op 3 juni 2013 het volgende naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag:

“Ik verklaar dat er in het document staat dat de consul verklaart dat ik actief was in Turkije voor de Tsjetsjeense gemeenschap. De consul verklaart dat ik Tsjetsjeense tijdschriften , vlaggen en andere Tsjetjeense symbolen verdeelde in Turkije aan Turken en buitnelandse journalisten.

Ik lees geen Engels dus weet ik de juiste inhoud van het document niet maar ik heb persoonlijk telefonisch contact gehad met de consul, M.(...) U.(...), en hij verklaarde dat hij de informatie die ik nu vertelde in een document ging zetten en mij opsturen.

Ik verklaar ook dat de consul gedood werd op 22/05/2013 door mannen van Kadyrov in Turkije. Ik werkte samen met de consul tegen de oorlog in Tsjetjenië. De consul hielp Tsjetsjeense vluchtelingen in Turkije en daarom werd hij gedood. Al deze informatie kan je op internet vinden.

Heb je nog contact met je thuisland ?

Nee, ik durf mijn familie in Tsjetsjenië niet meer contacteren omdat ik weet dat telefoon en internet worden afgetapt. Op het einde van 2011 heb ik telefonisch contact opgenomen met mijn zus Lida via een programma op het internet. Welk programma weet ik niet meer .Ik zei om te lachen dat ik thuis was, hoewel ik in België was. De dag erna had mijn familie al contrôle van agenten van FSB.

Hoe weet je dat je nog in gevaar bent in je land ?

Mijn vrouw is via skype in contact met haar familie. Ik heb nog contact met mijn zus die in Baku woont en zij heeft nog contact met haar thuisland. Mijn zus heeft mij verteld dat mijn oudste broer en zus werden geconvoceerd door de politie van Shali en de politie wilde weten waar ik was. De politie vroeg hen of ik in de bergen zit en de strijd verderzet met de rebellen.

Heb je nog iets aan toe te voegen ?

Ik weet dat er vele Tsjetsjenen zijn die naar België komen maar die liegen. Ze komen met valse documenten. Als je geld hebt in Tsjetjenië kan je om het even welk document laten vervalsen. Maar ik vertel de waarheid. De situatie in Tsjetjenië is heel gewelddadig.

Waarom ben jij naar België gekomen ?

Ik wilde naar een democratisch land komen. Welk land speelde geen rol. Het was de keuze van mijn vrouw want de zus van mijn vrouw woont hier. Ze heeft de Belgische nationaliteit verworven samen met haar Tsjetjeense man.”

Tweede verzoekster van haar kant legde geen documenten neer, maar verklaarde blijkens het administratief dossier bij haar gehoor het volgende:

“Ik ben hier samen met mijn man en ik weet dat mijn man nog steeds in gevaar is in zijn thuisland.

Hoe weet je dat je man nog in gevaar is in zijn thuisland ?

Mijn man heeft zich openlijk verzet tegen de Tsjetsjeense machthebbers. In Turkije voerde mijn man propaganda met andere Tsjetsjeense personen tegen de oorlog in Tsjetjenië en zijn huidige machthebbers. Hij werkte voor een humanitaire Tsjetjeense organisatie die de aandacht wilde vestigen tegen het Tsjetsjeense regime. Ik ken de naam van de organisatie niet. Ik weet dat ze regelmatig vergaderden maar ik ken geen details.

Heb je nog contact met je thuisland ?

Ik heb regelmatig contact met mijn ouders en twee broers die in Tsjetjenië wonen. Mijn zus woont in Wetteren, niet ver van ons huis en samen skypen we met onze familie.

Praat je over de problemen van je man via skype ?

Ja. Mijn familie is in contact met de familie van mijn man en zo weet ik dat mijn schoonzus 5 a 6 maanden geleden twee maal geconvoceerd werd door een federale instantie en ik denk dat de reden van convocatie was om te weten waar mijn man is. Ik weet ook dat mijn schoonbroer op de weg werd aangevallen en geslagen. Ik denk dat ze hem hebben geslagen om informatie te krijgen over mijn man. Ik weet de details niet maar ik denk dat het te maken heeft met mijn man.

Waarom heb je gekozen voor België ?

Ik wilde naar België komen omdat mijn zus hier woont Ze heeft de Belgische nationaliteit. Ze kwam naar hier ongeveer 10 töt 12 jaar geleden. Mijn zus en haar man kregen de Belgische nationaliteit omwille van politieke redenen. Toen was er oorlog in Tsjetjenië.

Heb je nog iets aan toe te voegen ?

We zitten nu in de medische procédure omwille van de kinderen. Onze twee meisjes hebben een spierziekte. Maar wij zijn naar hier gekomen omwille van politieke redenen. De medische procédure kan positief zijn maar mijn man wil benadrukken dat hij hier is omwille van politieke redenen.”

3.9. In de bestreden beslissing wordt over deze documenten het volgende gesteld:

“Overwegende dat betrokkene een document van de consul van Turkije dd. 06.05.2013 voorlegt waarin verklaart wordt dat betrokkene actief zou geweest zijn voor de Tsjetsjeense Gemeenschap in Turkije. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de Turkse consul M.(...) U.(...) na telefonisch contact met betrokkene verklaard zou hebben dat hij deze informatie in een brief ging zetten en naar hem ging opsturen. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een Fedex- enveloppe dd. 06.05.2013 voorlegt waarmee bovenstaande brief werd opgestuurd naar de schoonzus van betrokkene in België. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar 'I.(...) T.(...)' gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn.”

3.10. De Raad wijst erop dat (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). (Oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er *“ernstige aanwijzingen”* bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een *“ernstige aanwijzing”* inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het prima facie beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde (oud) artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet (huidig artikel 51/8), met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

3.11. Door in de synthesesmemorie te beweren dat de brief objectief en helemaal niet gesolliciteerd is, tonen verzoekers niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk ging door op basis van de verklaringen van eerste verzoeker ten tijde van zijn gehoor op 3 juni 2013, waarbij deze laatste uiteenzet dat hij het bewuste document verkreeg na een telefonisch contact met de consul, te besluiten dat dit document een gesolliciteerd karakter vertoont en bijgevolg niet als een *“ernstige aanwijzing”* kan worden beschouwd. Verzoeker oppert echter dat er in casu wel degelijk ernstige aanwijzingen zijn voor een gegronde vrees voor vervolging en dat de politieke problemen van verzoeker in Tsjetsjenië en Turkije onvoldoende werden bestudeerd en geen onderzoek werd gevoerd naar de moord op M. Ü. De Raad herhaalt dat de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris ertoe beperkt is om na te gaan of verzoekers in het kader van hun derde asielaanvraag nieuwe gegevens hebben aangebracht in de zin van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en dat hij zijn bevoegdheid zou overschrijden door een onderzoek te voeren naar de politieke problemen van eerste verzoeker. Bovendien blijven verzoekers in gebreke om de concrete vaststellingen van de gemachtigde van de staatssecretaris over het gesolliciteerd karakter van de brief van de ‘Tsjetsjeense consul in Turkije’ te weerleggen. De stelling van verzoekers dat flagrante fouten werden gemaakt door de genoemde M. Ü. *“consul van Turkije”* te noemen, waaruit volgens verzoekers blijkt dat hun asielaanvraag niet aandachtig zou zijn onderzocht, kan niet worden bijgetreden. Uit de verklaringen van eerste verzoeker blijkt immers dat hij de hoedanigheid van de ondertekenaar van de brief niet nader heeft toegelicht. De Raad stelt vast dat de ‘flagrante fout’ eerder als een materiële misslag dient te worden beschouwd die geen invloed heeft op de pertinentie van de motieven aangezien rechtsgeldig werd vastgesteld dat het neergelegde bewijsstuk prima facie een gesolliciteerd karakter vertoont waardoor de bewijswaarde ervan sterk dient te worden gerelativeerd.

3.12. Waar verzoekers een schending aanvoeren van de artikelen 2 en 3 van het EVRM en dit koppelen aan hun eventuele terugleiding naar Turkije of aan de oorlogssituatie in Tsjetsjenië, merkt de Raad op dat de bestreden beslissingen, waarbij verzoekers’ derde asielaanvragen niet in overweging worden genomen, geen terugleidingsmaatregelen omvatten. Voor zover verzoekers bij hun verklaringen een reëel risico op ernstige schade koppelden aan de oorlogssituatie in Tsjetsjenië, werd in de beslissing

gesteld dat verzoekers hun blote beweringen op dit punt niet met bewijzen hebben gestaafd. De verwerende partij kan dus onmogelijk onzorgvuldigheid worden verweten aangezien wel degelijk rekening werd gehouden met hun verklaringen op dit punt.

3.13. Waar verzoekers menen dat het in de bestreden beslissingen om een standaardmotivering gaat, merkt de Raad op dat zelfs indien een beslissing gemotiveerd zou zijn met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172.821). Verzoekers kunnen overigens niet worden gevolgd waar zij beweren dat de beslissingen genomen werden zonder onderzoek van de feiten en omstandigheden van de zaak.

3.14. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikel 2 en 3 van het EVRM of van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoekers hebben niet aangetoond dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken 131 878 en 131 883 worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN